

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Варна , 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в публично заседание на тридесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Паулина Г. Димитрова
Членове: Георги Н. Грънчев
 Светла В. Даскалова

при участието на секретаря Геновева Х. Ненчева
в присъствието на прокурора Станислав Дончев Андонов (АП-Варна)
като разгледа докладваното от Светла В. Даскалова Въззивно частно
наказателно дело № 20213000600103 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.62 вр. чл.44, ал.12 от ЗЕЕЗА. Образувано е по жалба на адв.Т., в качеството ѝ на служебен защитник на българския гражданин Б. С. С., роден на 27.04.1989г. в гр.Варна, България за проверка на решение № 61/18.03.2021 г. на ОС-Варна, постановено по ЧНД № 20213100200218 по описа за 2021 година по описа на същия съд по реда на чл.62, ал.2 от ЗЕЕЗА. С атакуваният съдебен акт е дадено съгласие за провеждане на наказателно преследване по образувана преписка №6/21 Е от 17.02.2021г. от прокуратурата на Апелативен съд гр. Солун, Република Гърция срещу Б. С. С. ЕГН ***** за две престъпления, подробно описани в Европейска заповед за арест от 17.02.2021 г., издадена от прокуратурата на Апелативен съд гр. Солун, Република Гърция, извършени от началото на 2014 г. до месец май 2017 г. до предаването му от Р. България, за които е нямало издадена европейска заповед за арест, наказуеми по чл.386 т.3а-в, чл.187, т.1 от НК във връзка с общите разпоредби на членове 1, 5, т.1, 13, 14, 16, 17, 18, 26 т.1 ал.а, 27, 42 т.1, 2, 45, 51, 52, 53, 60, 63, 65, 94 и 98 от наказателния кодекс на Република Гърция.

В жалбата си до ВАпС защитникът на С. оспорва правилността на изводите на ВОС като навежда подробни доводи в тази връзка и моли за отмяна на постановеното решение, с искане за постановяване на друго, с което бъде отхвърлено искането за разширяване на допуснатото вече предаване.

В съдебно заседание пред състава на АпС-Варна защитникът на С. поддържа жалбата, навеждайки доводи във връзка с твърденията за неправилност на решението.

Представителят на АП-Варна изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съставът на Апелативен съд - Варна, след запознаване с материалите по делото прие

за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е допустима, като по същество се явява неоснователна по следните съображения:

С решение № 245/15.11.2017 г. по ЧНД № 1282/2017 г., влязло в сила на 15.11.2017 г., Варненският окръжен съд е допуснал изпълнение на европейска заповед за арест, издадена на 14.11.2016 г. от зам. Прокурор при Апелативна прокуратура, гр. Солун, Гърция за предаване на българския гражданин Б. С. С. на компетентните власти на РГърция с цел наказателно преследване, за престъпления, наказуеми по чл.386 т.3 а-в, 187 т.1 от НК във връзка с общите разпоредби на членове 1, 5, т.1, 13, 14, 16, 17, 18, 26 т.1 ал.а, 27, 42 т.1, 2, 45, 51, 52, 53, 60, 63, 65, 94 и 98 от същия кодекс.

В съдебно заседание на 09.11.2017 г. по ЧНД №1282/2017 г. ВОС е разяснил на Б.С. по повод Европейската заповед за задържане от 14.11.2016 г. значението на принципа на особеността и на евентуален негов отказ от спазването на посочения принцип, на което той заявил, че не иска да се откаже от спазването му. По такъв начин, Б.С. не се е съгласил с разширяване на границите на наказателно преследване по издадената ЕЗА от 14.11.2016 г.

Деянията, за които е предаден съгласно цитираната Европейска заповед за арест обхващат периода от 05.05.2015 г. до 28.06.2015 г., като са извършени в гр. Солун. С присъда на Тричленния апелативен съд на гр. Тесалоники № 726/21.03.2018 г. С. е признат за виновен по обвиненията по цитираното наказателно производство, като му е наложено наказание девет години лишаване от свобода. За изтърпяване на това наказание С. в момента се намира в Затвора гр. Трикала, Гърция.

От прокуратурата на Апелативен съд гр. Солун е била образувана преписка № 6/21 Е от 17.02.2021 г. за предоставяне съгласие Б.С. да бъде съден за следните деяния:

А) включване в престъпна организация и

В) измама, съвместно и продължително, извършена и в стадий на опит, професионално и обичайно с цел извличане на незаконна имуществена изгода и имуществена вреда в общ размер на над 120000 евро, подробно описани в разглежданата ЕЗА от 17.02.2021 г. Те са квалифицирани в престъпления по членове 26 пар.1а, 42, 45, 51, 52, 53, 57, 60, 63, 79, 80, 94 пар.1, 98, 187 пар.1 и 386 пар.3 и 6 от Наказателния кодекс, извършени в различни градове на гръцката държава.

За да се произнесе по същество на искането първоинстанционният съд правилно и обосновано е съобразил всички изисквания на разпоредбите на глава V от ЗЕЕЗА, изследвайки ги поотделно, съобразявайки преди всичко "принципът на особеността", ограничаващ възможността едно лице да бъде наказателно преследвано за престъпление, извършено преди предаването му и различно от това, за което е издадена заповедта. Сред няколкото изключения от този принцип е възможността окръжният съд, с чието решение е предадено лицето, да даде съгласие той да не бъде прилаган.

Изследвайки същността на постъпилото искане и придружаващата го документация, ВОС резонно е направил извод, че в случая гръцките власти отправят искане именно за такова съгласие до компетентния български съд, поради това и е разгледал същото в светлината на разпоредбата на чл.62, ал.2 от ЗЕЕЗА. Видно от уточненията, направени допълнително от гръцките власти, С. се иска с цел наказателно преследване, като за тези престъпления той не е бил преследван. Т.е. българският гражданин ще бъде разследван за различни престъпления, от тези, за които е бил предаден с предходната заповед за арест. Горното е видно и от описанието на престъпленията в самата заповед за арест, макар и част

от периода по първата европейска заповед за арест да се включва в новата - се касае за престъпления, извършени в различни населени места, като предмета на престъплението е на различна стойност, съучастниците също са различни лица по двете ЕЗА.

Правилно първоинстанционният съд е констатирал, че е изпълнено изискването на чл.36, ал.1 от ЗЕЕЗА, че не са налице задължителните основания за отказ по смисъла на чл.39 от същия закон, че не са налице изследваните и в предходното производство факултативните основания за отказ по смисъла на чл.40 от ЗЕЕЗА, че гаранциите по чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА са представени по първата ЕЗА в първото производство пред ВОС и произтичат от рамковото решение относно европейските заповеди за арест.

Неоснователни са оплакванията на защитата, че от разглежданата ЕЗА не ставало ясно дали деянията, за които се иска съгласието по чл.62, ал.2 от ЗЕЕЗА са различни или идентични с тези, по първата ЕЗА, по която С. е предаден и осъден в Р Гърция. Както беше отразено по-горе в разглежданата ЕЗА са описани престъпленията, за които се иска съгласието - те са извършени в различни населени места, а по първата – в Солун, предмета на престъплението е на различна стойност от този по първата ЕЗА, съучастниците също са различни лица по двете ЕЗА.

Неоснователно е и оплакването за нарушаване на чл.38а от ЗЕЕЗА, тъй като и двете престъпления, за които ще се разследва С. попадат в хипотезата на чл.36, ал.3 от ЗЕЕЗА.

Неоснователно е и оплакването за нарушение на чл.8, т.4 от ЗЕЕЗА, тъй като съгласието по чл.62, ал.2 от същия закон се иска за наказателно преследване на С., а не за изтърпяване на наказание по присъда, постановена задочно.

Изложеното по-горе обосновава извода за правилност на решението на ОС-Варна, респективно за неоснователност на жалбата, поради което и на основание чл.62 вр. чл.44, ал.12 от ЗЕЕЗА

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 61/18.03.2021 г. на ОС-Варна, постановено по ЧНД № 20213100200218 по описа за 2021 година по описа на същия съд.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____